



EFRR-VII.432.2.49.2024

DECYZJA NR 122/25
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 16 kwietnia 2025 roku

w sprawie umorzenia postępowania administracyjnego w przedmiocie stwierdzenia kwoty nadpłaty dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Na podstawie: art. 60 pkt 6, art. 61 ust.1 pkt 2 lit. a i art. 67 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.) w zw. z art. 104, art. 105 § 1 oraz art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), art. 6 i art. 9 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566, z późn. zm.).

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego - Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Grzegorz Socha

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Marek Bogusławski

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Anita Koniusz

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Andrzej Prus

orzeka

umorzyć w całości wszczęte w dniu 26 lutego 2021 r. postępowanie administracyjne

EFRR-VII.432.2.49.2024

w przedmiocie stwierdzenia spółce z siedzibą:.....,, nr KRS:
..... kwoty nadpłaty dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu
Rozwoju Regionalnego w wysokości 125 096,40 zł (słownie: sto dwadzieścia pięć tysięcy
dziewięćdziesiąt sześć złotych, 40/100) pomniejszonego we wnioskach o płatność nr
RPSW.02.05.00-26-...../16-... i RPSW.02.05.00-26-...../16-.....

Uzasadnienie

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym
Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, zwana dalej:
„Instytucją Zarządzającą”, zawarł w dniu 8 czerwca 2017 r. ze spółką ..., zwaną dalej
„Beneficjentem”, umowę nr RPSW.02.05.00-26-...../16-00 o dofinansowanie projektu nr
RPSW.02.05.00-26-...../16 pn. „....

W dniu 26 maja 2021 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydał decyzję nr .../21,
orzekającą o odmowie *Beneficjentowi* stwierdzenia kwoty nadpłaty dofinansowania ze
środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, zwanego dalej: „EFRR”,
w wysokości 125 096,40 zł (słownie: sto dwadzieścia pięć tysięcy dziewięćdziesiąt sześć
złotych, 40/100) pomniejszonego we wnioskach o płatność nr RPSW.02.05.00-26-.../16-.... i
RPSW.02.05.00-26-.../16-....

Przyczyną pomniejszenia dofinansowania była korekta finansowa nałożona przez *Instytucję
Zarządzającą* w Informacji Pokontrolnej nr .../N/.../RPO/.../... z dnia 8 lutego 2019 r.
z kontroli końcowej realizacji projektu w której stwierdzono, że *Beneficjent* dopuścił się
nieprawidłowości w związku z naruszeniem zasady konkurencyjności z tytułu dokonania
istotnych zmian postanowień zawartej umowy w sprawie zamówienia w stosunku do treści
oferty.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w dniu 4 września 2019 r. wydał decyzję nr
RPSW.IZ.UMWSW.02.05.00-26-...../16-2019/08 o zwrocie pozostałej po pomniejszeniu
kwoty dofinansowania z EFRR z odsetkami na którą *Beneficjent* złożył skargę do
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, zwanego dalej: „WSA”.

WSA wyrokiem sygn. akt .../.../... z dnia 31 grudnia 2019 r., nie podzielił stanowiska
Instytucji Zarządzającej co do zasadności nałożenia korekty finansowej i uchylił ww. decyzję.
Instytucja Zarządzająca w dniu 19 lutego 2020 r. wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego
Sądu Administracyjnego, zwanego dalej: „NSA”, w której zaskarżyła w całości ww. wyrok.

W dniu 26 lutego 2021 r. do *Instytucji Zarządzającej* wpłynął wniosek *Beneficjenta* z dnia 24 lutego 2021 r., w którym zawnioskował o stwierdzenie kwoty nadpłaty wynikającej z błędnie skorygowanych przez *Instytucję Zarządzającą* wniosków o płatność nr RPSW.02.05.00-26-..../16-.... i RPSW.02.05.00-26-..../16-..., rozliczających udzieloną płatność zaliczkową. We wniosku *Beneficjent* stwierdził, że kwota nałożonej korekty finansowej w wysokości 125 096,40 zł została przez *Instytucję Zarządzającą* skorygowana wnioskiem rozliczającym zaliczkę i wnioskiem o płatność końcową, który również rozliczał zaliczkę, a takie działanie jest niezgodne z sekcją 6.2.2 dokumentu pn. „Wytyczne w zakresie sposobu korygowania i odzyskiwania nieprawidłowych wydatków oraz zgłaszania nieprawidłowości w ramach programów operacyjnych polityki spójności na lata 2014-2020”. Zdaniem *Beneficjenta* w przypadku wniosków o płatność rozliczających udzielone płatności zaliczkowe, w których stwierdzono wydatki obarczone nieprawidłowością, w przypadku braku zgody *Beneficjenta* co do wystąpienia nieprawidłowości, *Instytucja Zarządzająca* powinna wypłacić należne środki dofinansowania i dopiero żądać ich zwrotu. Następnie, *Beneficjent* wskazał, że ww. wyrokiem WSA została uchylona decyzja o zwrocie dofinansowania i w uzasadnieniu tego wyroku wskazano, iż *Instytucja Zarządzająca* w sposób niezasadny nałożyła korektę finansową na *Beneficjenta*. Zdaniem *Beneficjenta* oczywistym staje się fakt, że po takim wyroku sądowym kwota wynikająca z wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę, która to została pomniejszona w tym wniosku o płatność, stanowi teraz kwotę nadpłaty. Następnie *Beneficjent* wskazał, że niezależnie od faktu czy dokonane przez *Instytucję Zarządzającą* pomniejszenie wydatków we wnioskach o płatność zostało dokonane w sposób uprawniony i prawidłowy, to jednoznacznie można stwierdzić, iż odpadła przesłanka nakazująca skorygowanie tych wniosków o płatność i zatrzymanie pozostałej kwoty do wypłaty w wysokości 125 096,40 zł, ponieważ: „Decyzja uznająca, że doszło do przedmiotowego naruszenia o znamionach nieprawidłowości i skutkująca nałożeniem korekty finansowej została nie tylko uchylona, ale Sąd rozstrzygnął, że nie było przesłanek do nałożenia tej korekty”. Ponadto, *Beneficjent* wskazał, że w przedmiotowej sprawie zasadne jest skorzystanie z instytucji zwrotu nadpłaty przewidzianej w dziale III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111), zwana dalej: „Ordynacja podatkowa”, ponieważ kwota do zwrotu w wysokości 125 096,40 zł została określona w trybie bezdecyzyjnym w drodze zaleceń z ostatecznej Informacji pokontrolnej, a następnie w drodze



EFRR-VII.432.2.49.2024

korekty wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę, a co za tym idzie *Beneficjent*, który wykonał takie polecenie, nie powinien być w gorszym położeniu niż ten, który polecenia nie wykonał. *Beneficjent* wskazał również, że: „*W ocenie wnioskodawcy najpóźniej z chwilą, gdy WSA w Kielcach uznał, że nie ma podstaw do nałożenia przedmiotowej korekty finansowej, a żądanie kwoty jej zwrotu jest bezpodstawne, bezpodstawne stało się również wstrzymywanie wypłaty środków związanych z tą korektą finansową, a które wynikają z niewłaściwie skorygowanego przez IZ wniosku o płatność, w którym wydatki te były rozliczane.*”

W dniu 26 maja 2021 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydał decyzję nr .../21 o odmowie stwierdzenia kwoty nadpłaty ze środków EFRR ze względu na to, że wyrok WSA był nieprawomocny w rozumieniu art. 168 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, z późn. zm.), zwanej dalej: „*p.p.s.a.*”. Ponadto, *Instytucja Zarządzająca* wniosła od niego skargę kasacyjną do NSA. W ocenie *Instytucji Zarządzającej* wyrok WSA nie wywoływał skutków prawnych w postaci wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji o zwrocie, która ma przymiot ostateczności w rozumieniu art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej: „*k.p.a.*”. W ocenie *Instytucji Zarządzającej* z mocy art. 152 § 1 *p.p.s.a.* wyrok WSA wywarł jedynie skutek w postaci tymczasowego wstrzymania skutków prawnych decyzji o zwrocie, tj. skutków dotyczących ewentualnego postępowania egzekucyjnego.

Do czasu jego uprawnomocnienia nie wywołuje jednak skutku wyrażonego w art. 153 *p.p.s.a.*, a zatem nie wiąże *Instytucji Zarządzającej* ani w zakresie zawartej w nim oceny prawnej, ani wskazań co do dalszego postępowania (por. Dauter B., Kabat A., Niezgódka-Medek M., Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, opubl: LEX/el. 2019).

Od ww. decyzji w dniu 14 czerwca 2021 r. *Beneficjent* wniósł wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w którym zażądał uchylenia zaskarżonej decyzji i orzeczenia o stwierdzeniu nadpłaty ewentualnie zawieszenia postępowania do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia w sprawie, w której WSA wydał wyrok sygn. akt: .../.../....

W dniu 21 lipca 2021 r. Postanowieniem nr .../21 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego odmówiono zawieszenia postępowania, a decyzją nr/21 z dnia 18 sierpnia 2021 r. utrzymano w mocy decyzję nr/21 z dnia 26 maja 2021 r.



EFRR-VII.432.2.49.2024

W dniu 21 września 2021 r. *Beneficjent* złożył skargę do WSA na decyzję nr/21.

W wyroku z dnia 13 czerwca 2024 r. sygn. akt/.... WSA uchylił decyzję/21 oraz decyzję/21 oraz zasądził od Zarządu Województwa Świętokrzyskiego na rzecz *Beneficjenta* zwrot kosztów postępowania sądowego.

W ww. wyroku WSA wskazał, że *Organ* powinien zawiesić postępowanie w sprawie nadpłaty do czasu uprawomocnienia się wyroku .../.../..., dostrzegając wpływ tego postępowania na wynik niniejszej sprawy: „*IZ stwierdziła, że beneficjent dopuścił się nieprawidłowości w związku z naruszeniem zasady konkurencyjności z tytułu dokonania istotnych zmian postanowień zawartej umowy w sprawie zamówienia w stosunku do treści oferty. Oceny prawnej w zakresie tego, czy taka nieprawidłowość rzeczywiście zaistniała dokonywały sądy administracyjne: WSA w Kielcach w wyroku wydanym w sprawie .../.../..., a następnie NSA w sprawie/.... Wydając kontrolowaną obecnie decyzję Zarząd Województwa Świętokrzyskiego znalazł stanowisko sądu administracyjnego I instancji, miał wiedzę, że sąd podważył stanowisko organu o dopuszczeniu się przez spółkę nieprawidłowości w związku z realizacją umowy o dofinansowanie przedmiotowego projektu.*

Stosownie do art. 152 § 1 p.p.s.a., w razie uwzględnienia skargi na akt lub czynność, nie wywołują one skutków prawnych do chwili uprawomocnienia się wyroku, chyba że sąd postanowi inaczej. Zatem uchylenie decyzji o zwrocie dofinansowania przez nieprawomocny wyrok sądowy na gruncie przepisu art. 152 § 1 p.p.s.a. nie oznacza wprowadzie, że decyzja taka przestaje istnieć w obrocie prawnym, ale powoduje, że od tego momentu nie wywołuje ona skutków procesowych i materialnych, a stan ten trwa do chwili uprawomocnienia się wyroku (por. wyrok WSA w Warszawie, sygn., akt VII SA/Wa 2582/19). W tej konkretnej sprawie ocena prawna faktów ustalonych w sprawie o zwrot kwoty dofinansowania ma istotne znaczenie, bo na jej prawidłowości zasadza się wynik kontrolowanego obecnie postępowania o stwierdzenie nadpłaty dofinansowania. Nie sposób zatem pomijać oceny prawnej, jaką wyraził sąd w wyroku w sprawie .../..../.... Wyrok ten wywołuje skutki prawne także dla tej sprawy, zwłaszcza gdy chodzi o skutki o charakterze materialnym. Z przepisów prawa materialnego przywołanych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wynika wprost, że ocena, czy w sprawie beneficjent dopuścił się nieprawidłowości, jest konieczna również dla rozstrzygnięcia tej sprawy. Tożsamość kwestii prawnej, jaką sąd administracyjny ocenił w sprawie/.../..., czyniła więc niezbędnym uwzględnienie stanowiska sądu



EFRR-VII.432.2.49.2024

w niniejszej sprawie, a wcześniej uzasadniała zawieszenie postępowania do czasu uprawomocnienia się wyroku. Wydany wyrok sądowy spowodował, że organ w przedmiocie nadpłaty orzekał w stanie prawnym ukształtowanym również tym wyrokiem.”

„Mając powyższe na względzie decyzja organu odmawiająca stwierdzenia nadpłaty nie może pozostać w obrocie prawnym, ponieważ wydana została z naruszeniem prawa procesowego w stopniu istotnym, bo wpływającym na wynik tej sprawy.”

Instytucja Zarządzająca w dniu 3 czerwca 2024 r. dokonała wypłaty Beneficjentowi kwoty nadpłaty w wysokości 125 096,40 zł, zgodnie z ww. wyrokami i jednocześnie złożyła skargę kasacyjną do NSA na wyrok sygn. akt .../.../....

W dniu 5 marca 2025 r. NSA wyrokiem sygn. akt .../...oddalił skargę kasacyjną i zasądził od Zarządu Województwa Świętokrzyskiego na rzecz Beneficjenta zwrot kosztów postępowania kasacyjnego. Ponadto, w ww. wyroku NSA wskazał, że w związku z wypłatą Beneficjentowi spornej kwoty dofinansowania, Organ powinien rozważyć kwestie umorzenia postępowania w sprawie wniosku spółki o stwierdzenie nadpłaty.

Wobec powyższego, mając na uwadze art. 105 § 1 k.p.a. w przypadku, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Zauważyć należy, że bezprzedmiotowość postępowania, o której mowa w art. 105 § 1 k.p.a., zachodzi jedynie w sytuacjach, gdy w świetle prawa materialnego i ustalonego stanu faktycznego bezzasadne jest dalsze kontynuowanie postępowania, wobec niemożności wydania decyzji pozytywnej, ani negatywnej. Stosownie do dyspozycji tego przepisu, bezprzedmiotowość postępowania ma miejsce w sytuacji, gdy istnieją okoliczności czyniące wydanie decyzji administracyjnej prawnie niemożliwym, z uwagi na brak przedmiotu postępowania. Tym przedmiotem jest konkretna sprawa, w której organ administracji państwowej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu. Postępowanie w takiej sprawie staje się bezprzedmiotowe, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę poprzez rozstrzygnięcie jej co do istoty.

Wobec powyższego Instytucja Zarządzająca stwierdza, że zachodzi podstawa do wydania przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego decyzji umarzającej w całości wszczęte



EFRR-VII.432.2.49.2024

postępowanie administracyjne w przedmiocie stwierdzenia spółce kwoty nadpłaty w wysokości 125 096,40 zł w ramach dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego pomniejszonego we wnioskach o płatność nr RPSW.02.05.00-26-..../16-.... i RPSW.02.05.00-26-..../16-....

W świetle powyższego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, jako *Instytucja Zarządzająca* Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancyjnym. *Beneficjent* może złożyć do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 127a § 1 *k.p.a.* *Beneficjent* przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy może zrzec się tego prawa. Wówczas, z dniem doręczenia *Instytucji Zarządzającej* oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości jej zaskarżenia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Jeżeli *Beneficjent* nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Wpis od skargi w sprawie należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem wynoszącej ponad 100.000 zł wynosi 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł. *Beneficjent* ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

MARSZAŁEK



Fundusze Europejskie
dla Świętokrzyskiego



Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską



WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

EFRR-VII.432.2.49.2024

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

RENATA JANIĆ

(dokument podpisano elektronicznie)

Otrzymuje(a):

- 1),
- 2) a/a.

tel.: 41 395 12 67
fax: 41 395 16 79
sekretariat.EFRR@sejmik.kielce.pl
ul. Sienkiewicza 63, 25-002 Kielce